

РЕШЕНИЕ

№ 1778

София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на десети февруари две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ДЕСИСЛАВА СТОЕВА

ЯВОР КОЛЕВ

при секретар Светослава Огнянова и с участието
на прокурора Десислава Пиронева изслуша докладваното
от съдията Десислава Стоева
по административно дело № 8063/2025 г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (отм. със Закона за изменение и допълнение на Закона за Сметната палата, ДВ, отм., бр. 16 от 10.02.2026 г.).

Образувано е по касационна жалба на Г. К. Г., чрез адв. В. Андреев, против Решение № 5335/15.05.2025 г., постановено по адм. д. № 3117/2024 г. по описа на Административен съд- Варна, с което е отхвърлена жалбата му против Решение № РС-КПК-305-24-131/25.11.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията и същият е осъден да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 200 лева.

Релевирани са оплаквания за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Искането е оспореното съдебно решение да бъде отменено, съответно да бъде отменено и процесното решение за установяване на конфликт на интереси с произтичащите от това законни последици. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация - Комисия за противодействие на корупцията, при редовно уведомяване, не е депозирала в законоустановения срок писмен отговор, но в съдебно заседание и в писмени бележки, депозирани на 13.02.2026 г., чрез адв. К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита обжалваното решение за правилно и обосновано, постановено в съответствие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Претендира присъждане на направените съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция и прави възражение за прекомерност на разноските на касатора.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура дава заключение за допустимост, но неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, намира касационната жалба за подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество на основанията, посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2 АПК, касационната жалба се явява основателна.

С оспореното решение Административен съд- Варна е отхвърлил жалбата на Г. К. Г. против Решение № РС-КПК-305-24-131/25.11.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията /КПК/ .

С решението е установен конфликт на интереси по отношение на Г. К. Г., в качеството му на кмет на Община Дългопол в мандати 2019 г. - 2023 г. и 2023 г. - 2027 г., за това, че е внесъл в ОбС-Дългопол Докладна записка, вх. № ОС-219/15.11.2023 г., относно наемане на автомобил, марка БМВ № В5435ВВ, за нуждите на Община Дългопол от „Топ Ер-2009“ ЕООД, собственост на свързано с него лице и негов баща К. Г. К., с което е нарушил разпоредбата на чл. 76 от ЗПК. Наложена му е глоба в

размер на 5 000 лв., постановено е отнемане в полза на Община Дългопол на сума в размер на 180,45 лв. Установен е конфликт на интереси за мандати 2019 г. - 2023 г. и 2023 г. - 2027 г., за това, че в качеството му на кмет на Община Дългопол, на 28.12.2023 г., е подписал договор с рег. № 534/28.12.2023 г. на Община Дългопол за наем на л.а. БМВ Х4 с № [рег. номер] за Община Дългопол с „ТОП ЕР-2009“ ЕООД, собственост на свързано с него лице и негов баща К. Г. К., с което е нарушил разпоредбата на чл. 76 от ЗПК, като му е наложена глоба в размер на 5000 лв., постановено е отнемане в полза на Община Дългопол на сумата от 180,54 лв. Установен е конфликт на интереси по отношение на Г. за мандати 2019 г. - 2023 г. и 2023 г. - 2027 г., за това, че с подписването на преводни нареждания от дати: 25.05.2021 г., 28.05.2021 г., 22.07.2021 г., 17.08.2021 г., 20.10.2021 г., 05.11.2021 г., 17.11.2021 г., 15.04.2021 г., 07.07.2021 г., 07.07.2021 г., 06.01.2022 г., 23.09.2022 г., 31.11.2022 г., 12.10.2022 г., 11.03.2022 г., 11.04.2022 г., 08.06.2022 г., 01.09.2022 г., 27.10.2022 г., 16.02.2023 г., 07.03.2023 г., 07.09.2023 г., 28.04.2023 г., 13.07.2023 г., 05.09.2023 г., е разходвал бюджетни средства в интерес на „Топ ЕР-2009“ ЕООД, на което едноличен собственик на капитала и управител е свързаното с него лице и негов баща К. Г. К., с което е нарушил забраната по чл. 59, ал. 1, предл. второ от ЗПКОНПИ(отм.), съответно чл. 77, ал. 1, предл. второ от ЗПК. На Г. е наложена глоба в размер на 5000 лв. Постановено е отнемане в полза на Община Дългопол на сумата от 4 515,32 лв., на осн. чл. 99, ал.1 от ЗПК и сумата от 26 032,57 лв., на осн. чл. 99, ал.2 от ЗПК.

Въз основа на събраните по делото доказателства в производството, Административен съд - Варна е установил следната фактическа обстановка:

Производството е образувано по повод постъпил в администрацията на КПК сигнал с вх. рег. № КПК- 305/10.01.2024 г. В хода му е установено, че Г. Г. е избран за кмет на Община Дългопол за мандати 2019 - 2023 г. и 2023 - 2027 г.

След встъпването си в длъжност за втория мандат, на 06.11.2023 г., Г., в качеството си на кмет на Община Дългопол, е внесъл в ОбС - Дългопол Докладна записка, вх. № ОС- 219/15.11.2023 г., относно наемане на автомобил, марка БМВ Х4 ХДРАИВ 30 Д, с ДК № [рег. номер], за нуждите на Община Дългопол. В докладната записка е посочено, че с Решение № 3-6/29.11.2019 г. на ОбС - Дългопол е дадено съгласие да бъде сключен договор за наем на лек автомобил БМВ Х4 с ДК № [рег. номер], собственост на „Топ ЕР-2009“ ЕООД, за нуждите на Община Дългопол, при месечен наем в размер на 1 лв. и срок – мандат 2019-2023 г., както и че автомобилът е използван от кмета на общината при изпълнение на неговите служебни задължения. Предложението е общинският съвет да разгледа предложението за ново наемане на автомобила за срок - мандат 2023-2027 година и на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 от ЗМСМА да приеме решение за даване на съгласие за сключване на нов договор за наем на визирания автомобил за срок - мандат 2023-2027 г.

На 22.11.2023 г. е проведено заседание на Постоянна комисия „Собственост и стопанство“ към ОбС - Дългопол, на което предложението е прието единодушно.

В Протокол № 2 /24.11.2023 г. на ОбС - Дългопол, по т. 11 от дневния ред, с 16 гласа „за“, „против“ - 0 гласа и „въздържал се“ - 0 гласа, на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 от ЗМСМА, ОбС - Дългопол е приел решение 2 - 11, с което се дава съгласие за сключване на договор за наем на л.а. БМВ Х4 с ДК № [рег. номер] за срок- до изтичане на управленски мандат 2023-2027 г. между собственика „Топ ЕР- 2009“ ООД и Община Дългопол, при месечен наем в размер на 1 лв., платим еднократно за една календарна година, като се упълномощава кметът да извърши необходимите действия.

Безспорно е установено, че Г. К. Г. е син на К. Г. К.. Предметът на дейност на „Топ ЕР-2009“ ЕООД, с едноличен собственик и управител К. К., е: транспортна дейност, превоз на пътници и товари, отдаване под наем на превозни средства и др.

На 28.12.2023 г. между Община Дългопол и „Топ ЕР-2009“ ЕООД е сключен Договор, рег. № 534/28.12.2023 г. за наем на л.а. БМВ Х4 с ДК № [рег. номер], за срок до изтичане на управленски мандат 2023-2027 г., при месечен наем в размер на 1 лв., платим еднократно за една календарна година. Подпис като представител на Община Дългопол е положил кметът на общината Г. Г., а за другата страна по договора подпис е положил К. Г. К. - управител на „Топ ЕР-2009“ ЕООД. Съставен е Протокол № 170/29.12.2023 г. за предаване и приемане на движимото имущество.

Представен е и Договор № 493/13.12.2019 г. между Община Дългопол и „Топ ЕР-2009“ ЕООД за наем на лек автомобил БМВ Х4 с ДК № [рег. номер], за срок до изтичане на управленски мандат 2019-2023 г., при месечен наем в размер на 1 лв., платим еднократно за една календарна година. За представител на Община Дългопол подпис е положил кметът Г. Г., а за другата страна К. Г. К..

Съгласно свидетелство за регистрация, част I, л.а. БМВ Х4 с ДК № [рег. номер] е собственост на „УниКредит лизинг“ ЕАД - клон Варна, лизингополучател - ползвател е „Топ ЕР-2009“ ЕООД. Лекият автомобил е предмет на Договор за финансов лизинг на ППС № 119128/2015 г. за срок от 5 г.- до 2020 г.

В хода на административното производство са изискани справки от счетоводството на Община Дългопол относно разходвани бюджетни средства на общината по отношение на МПС ДК № [рег. номер], като същите са подробно индивидуализирани в първоинстанционното решение.

От писмо с вх. № КПК-305-17/03.09.2024 г. се установява, че няма други сключени договори, освен договор за наем на БМВ Х4 ДК № [рег. номер], между Община Дългопол и „Топ ЕР-2009“ ЕООД.

С покана от 14.03.2024 г. на КПК, Г. е поканен за изслушване на 27.03.2024 г., във връзка с образуваното срещу него производство за установяване на конфликт на интереси.

По време на изслушването същият е посочил, че решенията за наемане на автомобили за нуждите на Община Дългопол са взети по време на първия му мандат, с оглед липсата на служебен автомобил, който да е в движение. Наети са два автомобила, с договори за наем от по 1 лв. на месец. При експлоатацията на л.а. БМВ, предвид пробега му, е възникнала нужда от извършване на ремонт понастоящем. Отбелязал е, че за нуждите на общината са наети и още два автомобила, като решението на ОбС - Дългопол за наемане на процесния автомобил не е извънредно. Подчертава, че общината е ползвала автомобил без да го е платила, което е в обществен интерес, защото е спестен бюджет от 110 000 лв., като при закупуване на автомобил, освен разходи, за него са налице и разходи за плащането му и в този смисъл за общината не е налице загуба от наемането.

Процесното решение на КПК е издадено на 25.11.2024 г., което е обжалвано пред Административен съд- Варна.

За да постанови решението си и да отхвърли жалбата на Г. Г., първоинстанционният съд е възприел фактическите установявания на органа, приемайки, че решението е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по чл. 92, ал. 1, във вр. с чл. 89, ал. 1 ЗПК, в изискуемата писмена форма и има съдържанието, посочено в чл. 92, ал. 2 ЗПК, като административният орган е изложил фактическите и правни основания за издаването на решението, които са достатъчни, за да бъде разбрана волята му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон.

На първо място следва да се отбележи, че с оглед обсъждането на част от нормите на ЗПКОНПИ /отм./, първоинстанционният административен съд правилно е преценил настъпилата промяна в нормативната уредба, с която е влязъл в сила нов Закон за противодействие на корупцията (обн. ДВ, бр. 84 от 6 октомври 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.), с § 3 от ПЗР на който са направени редица изменения и допълнения и са отменени множество разпоредби на ЗПКОНПИ (понастоящем Закон за отнемане на незаконно придобитото имущество (загл. изм. - ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.), включително относимите към настоящия правен спор норми на Глава осма, § 2, като материята е преуредена в новия Закон за противодействие на корупцията, понастоящем също отменен.

Съобразен е периодът на извършване на действията, определени като конфликт на интереси, с оглед на което правилно са приети за приложими действалите до 06.10.2023 г. материалноправни разпоредби на ЗПКОНПИ /отм./ и от 06.10.2023 г. тези на чл. 76 и чл.77,ал.1от ЗПК, релацията на чл.91 ЗПК, като по отношение на процесуалните норми е приложим ЗПК, който урежда условията и реда за установяване на конфликт на интереси, тъй като оспорената заповед е издадена на 25.11.2024 г.

На основание чл. 52 от ЗПКОНПИ, съответно чл. 70 от ЗПК, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Според приложимата разпоредба на закона, фактическият състав на конфликта на интереси изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки: 1/ лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на чл. 6 от ЗПКОНПИ /отм./, респ. лице по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, съответно лице по § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗПК; 2/ частен интерес за това лице по смисъла на чл. 53, във връзка с чл. 54 от ЗПКОНПИ /отм./, съответно по смисъла на чл. 71, във вр. с чл. 72 от ЗПК, или за свързано с него лице и 3/ възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето или на задълженията му по служба.

Липсата на която и да било от трите кумулативни предпоставки препятства осъществяването на състава за конфликт на интереси.

Съгласно чл. 53 от ЗПКОНПИ (отм.), респ.чл.71 ЗПК, частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Съгласно чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.), респ.чл.72 ЗПК, облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Конфликт на интереси може да има единствено, ако съответният частен интерес на лицето, заемащо висша публична длъжност, е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия.

Предвид конкретиката на казуса и свързаността на лицата, следва да се подчертае, че обстоятелството на свързаност между две лица само по себе си не обуславя извод за наличие на

конфликт на интереси. Поради санкционния характер на производството, наличието на конфликт на интереси следва да бъде безспорно установено от фактическа страна.

Органът, издал решението, е направил извод, с който се е солидаризирал и съдът, че са налице предпоставките за „конфликт на интереси“, но такива не са обосновани, още по-малко доказани като осъществени.

Разпоредбата на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ, съответно чл.76 ЗПК, предвижда, че лице, заемащо висша публична длъжност няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес.

Така разписаната разпоредба, в първата си част, предполага, че лицето, заемащо висша публична длъжност би могло да участва и в подготовката, и в обсъждането, и в приемането, и в постановяването на акта, т.е. или само в едното, или в няколко от фактическите действия, или всички в тяхната обща съвкупност. В процесното решение на КПК е посочено, че по своята правна същност и с оглед обективирания резултат, изпращането на докладната записка до ОбС- Дългопол от страна на Г.Г. е извършено в частен интерес и е в нарушение на чл.76, предл.първо от Закона за противодействие на корупцията.

Прави се извод, че, участвайки в подготовката на акта - решението на общинския съвет по т.2-11 от дневния ред, чрез предложението за сключване на договор за наем на лек автомобил, Г. Г., „в качеството си на кмет на Община Дългопол, е упражнил правомощия във връзка със заеманата от него публична длъжност“.

Не би могъл да участва в подготовката на един акт кметът на общината, в чиито законови правомощия, изчерпателно изброени в чл.44, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, не влиза изготвянето на този акт. В прерогативите на ОбС- Дългопол, подпомогнат от съответната постоянна комисия, съгл. чл.21 от ЗМСМА, а не на кмета, е упражняването на правомощията по вземане на решение 2-11 на заседание, проведено на 24.11.2023 г., което води до безспорния извод, че не е осъществен съставът на конфликт на интереси, описан в първия диспозитив на Решение №РС-КПК-305-24-131/25.11.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията.

Необосновано се явява в този смисъл заключението на органа, че в резултат на нарушението е реализирана нематериална облага, изразяваща се в оказване на помощ и подкрепа на "ТОП ЕР-2009" ЕООД. Съгласно наложилото се разрешение в съдебната теория и практика, предвид липсата на легални дефиниции на понятията „помощ“ и „подкрепа“, в съответствие с чл. 36, ал. 1 и по аргумент от чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ № 833 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, съдържанието на тези понятия е значението на думите в общоупотребимия български език. Помощ е онова, което се дава някому или се прави, за да бъде улеснен, подкрепен, спасен, а подкрепа са действия, постъпки, чрез които някой някому помага (Български тълковен речник, София, Наука и изкуство, 2008). Такава хипотеза в процесния случай не е налице.

Неправилни са изводите на административния съд, че по отношение на Г. е налице конфликт на интереси предвид упражнените му властнически правомощия във връзка със заеманата от него публична длъжност. Те се явяват необосновани с оглед доказателствата по делото и материалния закон. Действието по депозиране на докладната записка няма характера на властническо волеизявление и не представлява подготовка за вземане на посоченото решение в хипотезата на чл. 76, изр.първо от ЗПК, поради което същото е несъставомерно.

От значение за съставомерността на деянието е не само установено наличие на частен интерес по смисъла на легалната дефиниция на чл. 53, във връзка с чл. 54 ЗПКОНПИ (отм.), респ. чл.71 и 72 ЗПК, но и този интерес да е повлиял или да е възможно да повлияе върху правомощията или задълженията по служба на лицето, заемащо висша публична длъжност.

Липсата на конфликт на интереси се установява и при второто обективизирано в решението нарушение, възведено от органа като такова по чл.76, изречение второ от ЗПК.

На 28.12.2023 г. Г. Г. сключва Договор, рег. № 534/28.12.2023 г., в качеството си на кмет на Община Дългопол за наем на лек автомобил БМВ Х4 за срок до изтичане на управленски мандат 2023-2027 г. при месечен наем в размер на 1 лев.

Съдът, при обследване на доказателствата по делото, отбелязва следното:

Автомобилът е собственост на „УниКредит Лизинг“ ЕАД. Според Договор за финансов лизинг на пътно превозно средство № 119128/02.12.2015 г., „ТОП ЕР-2009“ ЕООД е лизингополучател на лизинговия обект- процесното превозно средство, а „Косметикпак“ ООД е солидарен длъжник. Според чл.28 от този договор лизингополучателят не може да предоставя ползването на лизинговия обект другиму изцяло или отчасти без предварително дадено писмено съгласие на лизингодателя / „УниКредит Лизинг“ ЕАД/. Категорично установено по делото е, че такова съгласие лизингодателят и все още собственик на автомобила не е давал, а според Договор, рег. № 534/28.12.2023 г., „ТОП ЕР-2009“ ЕООД, в качеството си на наемодател, е предоставил на наемателя- Община Дългопол за временно ползване собствения си автомобил, какъвто той явно не е. Този факт компрометира валидността на сключения договор и би могъл да има като правна последица прогласяването на неговата нищожност или унищожаемост. От друга страна, цената по наемното правоотношение е 1 лев

месечно. Въпреки че формално договорът е възмезден, той на практика е безвъзмезден, тъй като при възмездната сделка има еквивалентно разместване на имуществата, а при безвъзмездната - няма, както е и в конкретния случай. Тези факти сочат, че органът не е проследил и анализирал доказателствената сила на документите и съответно не е доказал по категоричен начин извършеното нарушение. Предвид тези установявания, съдът счита, че не е осъществен фактическият състав на това нарушение, в резултат на което КПК е приел, че е реализирана нематериална облага за свързаното с Г. Г. лице и негов баща К. К., изразяваща се в помощ и подкрепа по смисъла на чл. 72 от ЗПК.

Административният орган е установил и конфликт на интереси по отношение на Г. Г., в качеството му на лице, заемащо публична длъжност по см. на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПК, за това, че с подписването на преводни нареждания в периода от 25.05.2021 г. до 05.09.2023 г. е „разходвал бюджетни средства“ в интерес на „ТОП ЕР-2009“ ЕООД, на което едноличен собственик на капитала и управител е свързаното с него лице и негов баща К. Г. К., като това представлява материална облага за К. Киров- спестен доход в пари.

Изразът "разходване на средства" има юридическо и финансово значение, като в контекста на публичното право, особено при управление на общински или държавен бюджет, се използва с конкретно съдържание. В предметния обхват на понятието „разходване на средства“ се включват всички действия, с които се предприема, разпорежда или одобрява използването на публични или бюджетни средства, което е по-широко от извършването на плащане. В конкретния случай действията по подписване на платежните нареждания, са извършени в хипотеза при липса на участие от страна на лицето относно възникване на задълженията, а само при плащане на вече ликвидни и изискуеми задължения.

Видно от протокола от открито съдебно заседание на 15.04.2025 г., по делото е допуснат до разпит и изслушан свидетелят Н. К. К.. Видно от показанията му, същият работи в Община Дългопол като юрисконсулт, на постоянен трудов договор. Свидетелят разяснява обстоятелствата относно автомобила, който е нает от общината на 28.12.2023 г.- БМВ Х4 и пояснява, че автомобилът се използва за придвижване на служители извън населеното място, извън населени места в общината, до Варна, София и т.н., като той също има право да го управлява/с нарочна заповед на кмета/.

С оглед необходимостта от специални знания за изясняване на възникнали по делото въпроси в първоинстанционното производство е назначена и комплексна съдебно - техническа и съдебно-счетоводна оценителна експертиза. Видно от същия протокол от откритото съдебно заседание на 15.04.2025 г., заключението на вещите лица, като неоспорено от страните, е прието от съда.

Въз основа на направените проучвания, анализ на документите и след извършения оглед на място, експертите са установили, че МПС с ДК № [рег. номер] е снабдено със система за отчитане на интервалите на обслужване, която представлява променлив интервал, според експлоатационните условия на автомобила. Според лицензионния софтуер за обслужвани, данни за периодите на обслужване могат да се интегрират освен в бордовия компютър на автомобила, но и в дистанционното управление /ключа/, с цел да не се пропускат съответните обслужвания. След анализ на предоставените фактури и извършените технологически операции е констатирано, че стойностите по фактурите не надхвърлят стандартните норми за труд, материали, консумативи и вложени резервни части. Извършените обслужвания и ремонт са вследствие на експлоатацията на автомобила и неговото естествено износване, като следва да се отбележи, че стойността на резервните авточасти във фактурите са отбелязани с отстъпки от 15 до 20%, което е съществена сума на фона на цените на авточастите за тази марка. Отбелязано е, че към момента няма активни технически кампании за въпросния автомобил, които да са предвидени за отстраняване за сметка на производителя.

При определяне на стойността на автомобила след амортизация, в резултат на употреба в процесния период, вещите лица са преценили марката, модела, обема на двигателя, мощността. Прието е, че съгласно договор за покупко-продажба цената на МПС към 10.12.2015 г. е 108 000 лева с ДДС. Към 01.03.2021 г. автомобилът е бил със срок на експлоатация в рамките на пет години и три месеца и съгл. правилата, посочени в Наредба № 49, Приложение № 2 към чл. 15, ал. 4, остатъчната стойност за немски автомобил с посочения срок на експлоатация възлиза на 43.5%, от цената в ново състояние, т.е. 45 900 лв. с ДДС. Към 01.02.2024 г. същият автомобил е с остатъчна стойност от 29 500 лв. с ДДС, като амортизацията в лева за целия период е от порядъка на 16 400 лв.

Предвид гореизложеното, се установява категорично, че лекият автомобил се използва от общината- от нейните служители, в това число и от кмета, но не в лично качество, а като служебен автомобил. Неоспорен и обективен е и изводът на вещите лица, че разходите за автомобила, обективирани в платежните нареждания, т.е. стойностите по фактурите не надхвърлят стандартните норми за труд, материали, консумативи и вложени резервни части, като няма данни за ценова надценка. Освен това е съществено и заключението, че стойността на лекия автомобил, в резултат на употребата от Община Дългопол в изминалите години, е драстично намаляла, като е налице и амортизация, с дадена финансова равностойност.

В нарушение на съдопроизводственото правило по [чл. 172а, ал. 2 АПК](#), във връзка с [чл. 202 ГПК](#), във връзка с [чл. 144 АПК](#), възприетите по делото гласни доказателства и заключението по комплексната съдебно- техническа и съдебно- счетоводна експертиза, макар и възпроизведени като

фактически установявания в решението, изобщо не са обсъждани от първоинстанционния съд, не е ясно дали съдът ги кредитира или не и как същите се отнасят към останалия доказателствен материал.

Според чл. 236, ал. 2 от ГПК, към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват исканията и възраженията на страните, преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи на съда. Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъдат изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и по вътрешно убеждение.

Съобразно приетите за установени обстоятелства, съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които също следва да бъдат изложени в мотивите на решението. Административният съд е тълкувал превратно фактите и е направил правни изводи, които при преценката на основанията по чл. 146 АПК се явяват немотивирани.

От първоинстанционния съд не са изложени мотиви относно твърденията на административния орган за наличие на нематериална облага под формата на помощ и подкрепа, както и на материална-спестен доход в пари, мотивирани от КПК в решението за установен конфликт на интереси, а са цитирани правни норми и съдебна практика без извършен задълбочен анализ на събраните доказателствени средства, които да доведе до правилна правна констатация.

Въпреки че в юриспруденцията правилата на формалната житейска логика и на каузалните връзки между явленията имат своето място, съдът не трябва да формира своите правни изводи на базата на предположения, правни идеологии, неустановени факти и субективни критерии. Свободата на вътрешното убеждение влиза в дискреционната власт на съда, но при преценка на всички относими доказателства и законови хипотези.

От данните по делото се налага изводът за липсата на облага- и материална, и нематериална. По отношение на Г.Г. не е съществувала възможност, с действията си по подписване на платежните нареждания, да облагодетелства фирмата на баща си, в чийто патримониум не е нито лекият автомобил, нито е налице някакво отношение по заплащане на сумите по фактурите за гориво, обслужване, ремонт, застраховки, годишен технически преглед, които биха били валидни за всеки един служебен автомобил.

С подписването на платежните нареждания и разходните документи за периода кметът Г. извършва действия във връзка със заплащане от Община Дългопол на задължения за получени услуги и стоки по автомобила от лица, различни от него. По обвързващите облигационни правоотношения общината е следвало да заплати стойността на доставените стоки и услуги, съгласно подписаните от други лица фактури, т. е. касае се за наредени плащания по извършени доставки на заявени стоки и услуги, които са приети и отчетени без забележки. В хода на първоинстанционното производство и от събраните по делото доказателства не се установява наличие на упражнено властническо правомощие, повлияно от частен интерес в това отношение и кметът не е осъществил деяние, което е в отклонение и в противоречие на публичния интерес.

В правната теория и съдебна практика е прието становището, че частният интерес е мотив, движеща сила, цел на изпълнението на служебното задължение. В конкретния случай, макар частният интерес да съществува като възможност, очевидно не той е мотивирал жалбоподателя да се разпорежи с бюджетни средства, подписвайки фактурите с цел погасяване на вече възникнали задължения за Община Дългопол предвид осъществени услуги и закупени стоки. Възможността частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията на лицето по служба, се изключва с оглед гореизложената липса на материална облага и каквито и да било доказателства за „спестен доход в пари“ от свързаното с Г.Г. лице и негов баща К. К..

При постановяване на решението си първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила при преценка на съвкупния доказателствен материал, довели до неправилно приложение на материалния закон и правният му извод за законосъобразност на процесния административен акт е необоснован, поради което и при наличие на касационните основания по чл. 209, т. 3 АПК неправилното съдебно решение следва да бъде отменено. Доколкото делото е изяснено от фактическа и правна страна и не се налага извършване на нови процесуални действия, вместо първоинстанционното решение следва да бъде постановено друго, по съществото на спора, с което Решение № РС-КПК-305-24-131/25.11.2024 г. на КПК следва да бъде отменено в обжалваната част, с която по отношение на Георги Киров Г. е установен конфликт на интереси за три вида нарушения, наложени са глоби по 5 000 лева, постановено е отнемане на суми, представляваща нетното дневно възнаграждение за съответните дати и е отнета в полза на Община Дългопол сума, представляваща получеаната материална облага в резултат на установения конфликт на интереси.

С оглед изхода на спора, на касатора следва да се присъдят сторените разноски за две съдебни инстанции, които съдът определя на общо 3 058 евро /претендирани 5 980 лева, от които 5 910 лева за първата инстанция-10 лв.държ.такса, 1300 лева депозит за вещи лица и 4 600 лева адвокатско възнаграждение, и 70 лева държавна такса за касационната инстанция/. Не се установява прекомерност на така определените разноски за адвокатско възнаграждение за първата съдебна

инстанция поради наличието на фактическа и правна сложност на казуса и процесуалната активност на адвоката, както и поради обстоятелството, че възражението за прекомерност от страна на касатора е немотивирано, въпреки наличието на ясни доказателства за тяхното плащане.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5335/15.05.2025 г., постановено по адм. д. № 3117/2024 г. по описа на Административен съд- Варна и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Решение № РС-КПК-305-24-131/25.11.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията, с което е установен конфликт на интереси по отношение на Г. К. Г., в качеството му на кмет на Община Дългопол в мандати 2019 г. - 2023 г. и 2023 г. - 2027 г., за това, че е внесъл в ОбС-Дългопол Докладна записка, вх. № ОС-219/15.11.2023 г., относно наемане на автомобил, марка БМВ № [рег. номер], за нуждите на Община Дългопол от „Топ Ер-2009“ ЕООД, собственост на свързано с него лице и негов баща К. Г. К., с което е нарушил разпоредбата на чл. 76 от ЗПК; наложена му е глоба в размер на 5 000 лв., постановено е отнемане в полза на Община Дългопол на сума в размер на 180,45 лв.; установен е конфликт на интереси за мандати 2019 г. - 2023 г. и 2023 г. - 2027 г. за това, че в качеството му на кмет на Община Дългопол, на 28.12.2023 г., е подписал Договор, рег. № 534/28.12.2023 г. на Община Дългопол за наем на л.а. БМВ Х4 с № [рег. номер] за Община Дългопол с „ТОП ЕР-2009“ ЕООД, собственост на свързано с него лице и негов баща К. Г. К., с което е нарушил разпоредбата на чл. 76 от ЗПК, като му е наложена глоба в размер на 5000 лв., постановено е отнемане в полза на Община Дългопол на сумата от 180,54 лв; установен е конфликт на интереси по отношение на Георгиев за мандати 2019 г. - 2023 г. и 2023 г. - 2027 г., за това, че с подписването на преводни нареждания от дати: 25.05.2021 г., 28.05.2021 г., 22.07.2021 г., 17.08.2021 г., 20.10.2021 г., 05.11.2021 г., 17.11.2021 г., 15.04.2021 г., 07.07.2021 г., 07.07.2021 г., 06.01.2022 г., 23.09.2022 г., 31.11.2022 г., 12.10.2022 г., 11.03.2022 г., 11.04.2022 г., 08.06.2022 г., 01.09.2022 г., 27.10.2022 г., 16.02.2023 г., 07.03.2023 г., 07.09.2023 г., 28.04.2023 г., 13.07.2023 г., 05.09.2023 г., е разходвал бюджетни средства в интерес на „Топ Ер-2009“ ЕООД, на което едноличен собственик на капитала и управител е свързаното с него лице и негов баща К. Г. К., с което е нарушил забраната по чл. 59, ал. 1, предл. второ от ЗПКОНПИ(отм.), съответно чл. 77, ал. 1, предл. второ от ЗПК, като му е наложена глоба в размер на 5000 лв., постановено е отнемане в полза на Община Дългопол на сумата от 4 515,32 лв., на осн. чл. 99, ал.1 от ЗПК и сумата от 26 032,57 лв., на осн. чл. 99, ал.2 от ЗПК.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на Г. К. Г. съдебни разноски в общ размер на 3 058 евро (три хиляди петдесет и осем евро), равностойността на 5 980 лева (пет хиляди деветстотин и осемдесет лева) за двете съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ДЕСИСЛАВА СТОЕВА

/п/ ЯВОР КОЛЕВ